

EHTOOPALVELUS SUUREN MAANANTAIN ILTANA

Alkupsalmin jälkeen **avuksihuutostikiiroina** Triodionista illalla veisatut **kuusi kiitos- ja virrelmästikiiraa**:

1. säv.

Liitelauselma: Jos Sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää? Mutta Sinun tykönäsi on anteeksiantamus, että Sinua peljättäisiin.

Herra ollessaan matkalla vapaaehtoisille kärsimyksilleen sanoi apostoleille: / Katso, me menemme ylös Jerusalemiin, / ja Ihmisen Poika annetaan vihamiesten käsiin, / niin kuin on Hänestä kirjoitettu. / Tulkaamme mekin, kulkekaamme puhdistetuvin mielin Hänen kanssaan / antaaksemme itsemme ristiinnaulittaviksi Hänen kanssaan, / ja kuolettakaamme Hänen tähtensä itsessämme elämän hekumat, / jotta saisimme myöskin elää Hänen kanssaan, / ja jotta kuulisimme Hänen huutavan meille: / en enää ole menossa maalliseen Jerusalemiin kärsiäkseni siinä, / vaan minä menen ylös minun Isäni tykö ja teidän Isänne tykö, / ja minun Jumalani tykö ja teidän Jumalanne tykö, // ja otan teidät ylhäiseen Jerusalemiin, taivasten valtakuntaan.

5. säv.

Liitelauselma: Minä odotan Herraa, minun sieluni odottaa, ja minä panen toivoni Hänen sanaansa.

Päästyämme Jumalan, Kristuksen, pelastavaisten kärsimysten päiviin / kunnioitakaamme Hänen sanomatonta pitkämielisyyttään, / jotta Hän meidätkin, syntiemme kuolettamat, laupiaasti kanssansa herättäisi, // – Hän, hyvä ja ihmisiä rakastava.

Liitelauselma: Minun sieluni odottaa Herraa hartaammin kuin vartijat aamua, kuin vartijat aamua. Pane toivosi Herraan, Israel.

Herra, kulkiessasi kärsimyksillesi / Sinä tahdoit rohkaista opetuslapsiasi / ja otetuasi heidät erilleen sanoit heille: / Miksi ette muista sanojani, / jotka olin teille enemmin puhunut, / että profeetan, niin kuin on kirjoitettu, ei sovi saada surmaansa muualla kuin Jerusalemissa? / Nyt on tullut se aika, josta olen puhunut teille! / Katso, minut annetaan syntisten käsiin pilkattavaksi. / He naulitsevat minut ris-

tiin, panevat hautaan ja inhoavat minua kuolleenä. / Mutta olkaa turvallisella mielellä! // Minä kolmantena päivänä nousen kuolleista ylös uskovaisille iloksi ja iankaikkiseksi elämäksi.

Liitelauselma: Sillä Herran tykönä on armo, runsas lunastus Hänen tykönänsä. Ja Hän lunastaa Israelin kaikista sen synneistä.

Herra! Sebedeuksen poikain äiti / voimatta käsittää kaitsemuksesi sanomatonta salaisuutta / anoi pojilleen lahjaksi ajallisen valtakunnan kunniaa. / Mutta Sinä lupasit ystävilleesi sen sijaan juotavaksi kuoleman maljan, / – sen maljan, jonka sanoit itse ensin juovasi / syntien puhdistamiseksi. / Huutakaamme sen tähden: // Kunnia olkoon Sinulle, sielujemme Pelastaja!

Liitelauselma: Kiittäkää Herraa, kaikki pakanat, ylistäkää Häntä, kaikki kansat.

Herra! Neuvoessasi opetuslapsiasi täydellisemmin ajattelemaan Sinä sanoit heille, / etteivät he olisi pakanain kaltaisia, jotka pyrkivät hallitsemaan vähempiä. / Älkää te, minun opetuslapseni, olko niin, / sillä minä itse olen tahtonut olla köyhä. / Jos joku teidän keskuudessanne tahtoo olla ensimmäinen, hän olkoon kaikkien palvelija, / hallitseva olkoon niin kuin hallittava / ja etusijalle asetettu niin kuin viimeinen. / Minä itse tulin palvelemaan köyhäksi joutunutta Aadamia / ja panemaan henkeni kaikkien niiden edestä, jotka minulle huutavat: // Kunnia olkoon Sinulle!

Liitelauselma: Sillä Hänen armonsa meitä kohtaan on voimallinen, ja Herran uskollisuus pysyy iankaikkisesti.

8.säv.

Veljet! Peljästykäämme kirousta, / joka kohtasi hedelmättömyyden tähden kiihtunutta viikunapuuta / ja kantakaamme parannuksen soveliaita hedelmiä Kristukselle, // joka tekee meille suuren laupeuden.

Kunnia - - nyt - -.

Lohikäärme saatuaan toiseksi Eevaksi egyptiläisen naisen / koetti liehakoivin puhein pettää Joosefin, / mutta tämä jätti vaippansa ja alastomana pakeni syntiä, / eikä alastomuuttaan hävennyt, / kuten ensin luodut ennen lankeemustaan. // Hänen rukouksiensa tähden, Kristus, armahda meitä!

Saatto evankeliumikirjan kanssa. *Oi Jeesus Kristus.*

Prokimeni, 6. säv.: Siunatkoon Herra sinua Siionista, / niin sinä saat kaikkina elinpäivinäsi nähdä Jerusalemin onnellisena.

Liitelauselma: Autuas on jokainen, joka pelkää Herraa, joka vaeltaa Hänen teillensä.

Toisesta Mooseksen kirjasta (1:1-20)

Nämä ovat Egyptiin tulleiden Israelin poikien nimet; Jaakobin kanssa he olivat itsekukin perheineen tulleet sinne: Ruuben, Simeon, Leevi ja Juuda, Isaskar, Sebulon ja Benjamin, Daan, Naftali, Gaad ja Asser. Ja Jaakobin kupeista lähteneitä oli kaikkiaan seitsemänkymmentä henkeä. Mutta Joosef oli jo ennestään Egyptissä. Ja Joosef kuoli ja kaikki hänen veljensä ynnä koko se sukupolvi. Mutta Israelilaiset olivat hedelmälliset ja sikisivät, lisääntyivät ja enenivät hyvin suurilukuisiksi, niin että maa tuli heitä täyteen. Niin Egyptiin tuli uusi kuningas, joka ei Joosefista mitään tiennyt. Tämä sanoi kansallensa: "Katso, israelilaisten kansa on suurempi ja väkevämpi kuin me. Tulkaa, menetelkäämme siis viisaasti heitä kohtaan, että he eivät lisääntyisi eivätkä, jos sota syttyisi, liittyisi hekin vihollisiimme ja sotisi meitä vastaan ja lähtisi maasta pois." Niin heille asetettiin työnjohtajia rasittamaan heitä raskaalla työllä. Ja heidän täytyi rakentaa faraolle varastokaupungit Piitom ja Ramses. Mutta kuta enemmän kansaa rasitettiin, sitä enemmän se lisääntyi, ja sitä enemmän se levisi, niin että israelilaisia ruvettiin pelkäämään. Niin egyptiläiset pitivät israelilaisia orjantyössä väkivalloin ja katkeroittivat heidän elämänsä kovalalla laasti- ja tiilityöllä ulkona kedolla, kaikenlaisella työllä, jota he teettivät heillä väkivalloin. Ja Egyptin kuningas puhui hebrealaisille kättilövaimoille, joista toisen nimi oli Sifra ja toisen Puua; ja hän sanoi: "Kun te autatte hebrealaisia vaimoja heidän synnyttäessään, niin tarkastakaa lapsen sukupuoli; jos se on poika, surmatkaa se, mutta jos se on tyttö, jääköön eloon". Mutta kättilövaimot pelkäsivät Jumalaa eivätkä tehneet, niinkuin Egyptin kuningas oli heille sanonut, vaan antoivat poikalasten elää. Niin Egyptin kuningas kutsui kättilövaimot ja sanoi heille: "Miksi te näin teette ja annatte poikalasten elää?" Kättilövaimot vastasivat faraolle: "Hebrealaiset vaimot eivät ole niinkuin egyptiläiset. He ovat voimakkaita; ennenkuin kättilövaimo tulee heidän luoksensa, ovat he jo synnyttäneet." Mutta Jumala salli kättilövaimojen menestyä, ja kansa lisääntyi ja eneni suurilukuisiksi.

Prokimeni, 8. säv.: Me siunaamme teitä / Herran nimeen.

Liitelauselma: He ovat minua kovin ahdistaneet nuoruudestani asti.

Jobin kirjasta (1:1-12)

Uusin maassa oli mies, jonka nimi oli Job. Tämä mies oli nuhteeton ja rehellinen, pelkäsi Jumalaa ja karttoi pahaa. Hänelle syntyi seitsemän poikaa ja kolme tytärtä. Ja karjaa hänellä oli seitsemäntuhatta lammasta, kolmetuhatta kamelia, viisisataa härkäparia ja viisisataa aasintammaa sekä ylen paljon palvelijoita. Tämä mies oli kaikista Idän miehistä mahtavin. Hänen pojillansa oli tapana laittaa pitoja, kullakin oli pidot talossaan vuoropäivänänsä; he lähettivät silloin sanan ja kutsuivat kolme sisartansa syömään ja juomaan kanssansa. Mutta kun pitopäivät olivat kiertonsa kiertäneet, lähetti Job sanan ja pyhitti heidät; hän nousi varhain aamulla ja uhrasi polttouhreja, yhtä monta kuin heitä oli. Sillä Job ajatteli: "Ehkä poikani ovat tehneet syntiä ja sydämessään luopuneet Jumalasta". Näin Job teki aina. Mutta kun eräänä päivänä Jumalan pojat tulivat ja asettuivat Herran eteen, tuli myöskin saatana heidän joukossansa. Niin Herra kysyi saatanalta: "Mistä sinä tulet?" Saatana vastasi Herralle ja sanoi: "Maata kiertämästä ja siellä kuljeksimasta". Niin Herra sanoi saatanalle: "Oletko pannut merkille palvelijaani Jobia? Sillä ei ole maan päällä hänen vertaistansa; hän on nuhteeton ja rehellinen mies, pelkää Jumalaa ja karttaa pahaa." Saatana vastasi Herralle ja sanoi: "Suottako Job pelkää Jumalaa? Oletan itse kaikilta puolin suojannut hänet, hänen talonsa ja kaiken, mitä hänellä on; olet siunannut hänen kättensä työn, ja hänen karjalaumansa ovat levinneet ympäri maata. Mutta ojennapa kätesi ja koske kaikkeen, mitä hänellä on: varmaan hän kiroaa Sinua vasten kasvojasi." Niin Herra sanoi saatanalle: "Katso, kaikki, mitä hänellä on, olkoon sinun käsissäsi; älä vain koske kädelläsi häneen itseensä". Ja saatana meni pois Herran edestä.

Nouskoon minun rukoukseni.

Evankeliumi (Matt. 24:3-35) ja Ennenpyhitettyjen lahjain liturgia.

SUURI EHTOONJÄLKEINEN PALVELUS

Triodion, Andreas Kreetalaisen runo.

2. veisu. 8. säv. Irmossi

Kuule, taivas! / Minä puhun ja kiitosvirsin ylistän Kristusta, // joka pelastaakseen meidät syntyi Neitseestä.

Troparit

Lähtekäämme Kristuksen kanssa Öljymäelle ja liittykäämme hengessämme apostoleihin!

Ymmärrä, kurja sydämeni, puimatantereen vertaus, jonka Kristus lausui, ja raitistu!

Valmistaudu, oi sieluni, lähtöösi! Lahjomattoman Tuomarin tulo on lähellä!

Jumalansynnyttäjälle

Oi puhdas Jumalansynnyttäjä Neitsyt, Sinä ainoa veisuin ylistetty, rukoile Poikaasi palvelijaisi puolesta!

Toinen irmossi, 8. säv.

Katsokaa, katsokaa: / Minä olen Jumala, joka olen muinoin kuljettanut Israelin Punaisen meren poikki, olen ravinnut ja pelastanut heidät // sekä vapauttanut heidät faraon katkerasta orjuudesta.

Troparit

Katsokaa, katsokaa: minä olen Jumala, joka ennen kaiken olemista, ennen maan ja taivaan luomista tiedän kaikki, koska minä olen Isässä ja minulle on elämä itsessäni.

Sanallani minä olen perustanut taivaan ja maan, sillä minä olin Isän kanssa, ja Sanana, viisautena, voimana, kuvana, työtoverina ja saman työn tekijänä minä sanan kautta kestäen kaiken tämän.

Kuka on säätänyt ajan? Kuka ylläpitää aikakaudet? Kuka kaiken määrää ja panee liikkeelle? Juuri Hän, joka aluttomasti on aina Isän kanssa, niin kuin säteily valossa.

Oi sitä ääretöntä ihmisrakkauttasi, Jeesus! Sinä olet ylhäältä ilmoittanut meille maailman loppumisen ajan, mutta olet kätkenyt sen hetken. Kuitenkin olet selvästi ilmaissut meille sen tunnusmerkit.

Kaiken Sinä tunnet, kaiken Sinä tiedät, oi Jeesus, sillä jumalallisesti on Sinussa koko Isän arvo ja olemuksessasi Sinä kannat koko Henkeä, joka on Isän kanssa yhtä iankaikkinen.

Valtias Herra, maailmojen Luoja, tee meidät otollisiksi aikanamme kuulemaan se pyhä äänesi, joka on kutsuva Isäsi valitut taivasten valtakuntaan!

Kunnia - -.

Aluton, luomaton Kolminaisuus, jakaantumaton Ykseys, Kolme ja Yksi, Isä, Poika ja Henki, yksi Jumala, ota vastaan maisen kieleemme kantama kiitosvirsi, ikäänkuin se olisi tulisesta suusta lähtevä.

Nyt - -.

Neitsyt, Sinä tulit Jumalan pyhäksi majaksi, sillä Sinuun sijoittui taivasten Kuningas ja tuli Sinusta ihanana ja jumalallisesti ihmiseksi muodostuneena.

Katabasia. 8. säv.

Katsokaa, katsokaa: / Minä olen Jumala, joka olen muinoin kuljettanut Israelin Punaisen meren poikki, olen ravinnut ja pelastanut heidät // sekä vapauttanut heidät faraon katkerasta orjuudesta.

Katismatropari, 2. säv.

Laupeuden pakottamana Sinä, Kristus, hyväntekijämme, tulit vapaaehtoisesti kärsimyksille, / tahtoen pelastaa meidät kärsimyksistä ja helvetin tuomiosta, / Sen tähden me kaikki kiitosvirsin ylistämme, oi Vapahtaja, kunniakkaita kärsimyksiäsi / ja kunnioitamme äärimmäistä alentumistasi.

8. veisu. 8. säv. Irmossi

Enkelit ja taivaat, / kiittäkää kunnian valtaistuimella olevaa sekä alati ylistettävää Jumalaa, / veisatkaa Hänelle / sekä suuresti ylistäkää Häntä // kaikkina aikoina!

Troparit

Sieluni, olet kaiketi kuullut, kuinka Kristus edeltä ilmoitti jumalisille opetuslapsilleen maailman lopun. Kun tiedät siis lopun tulevan, niin valmistaudu siihen. Poislähtösi aika on läsnä.

Hedelmätön sielu, sinä tunnet pahan palvelijan esimerkin. Pelkää äläkä laiminlyö armolahjaa, jonka olet saanut, älä kätke sitä maahan, vaan käy sillä kauppa.

Valmista lamppusi, minun sieluni, olkoon ylitsevuotavainen sen öljy, sääli-väisyys, niin kuin kerran neitseillä, että silloin löytäisit Kristuksen häähuoneen avoimeksi.

Puhuessaan lähdestä sapattina ja talvella, Opettaja tarkoittaa tämän ajan seitsemännen päivän talven kaltaista myrskyä, jonka loppu lähestyy.

Olet kuullut, sieluni, että Herrasi hirmuinen tuleminen on tapahtuva niin äkkiä, kuin salaman leimaus. Koeta siis olla aina valmiina siihen!

Kun Tuomari tulee tuhansine ja tuhannen tuhansine enkelein ja voimain järjestöineen, niin, sieluni, mikä pelko silloin syntyy, voi, mikä vavistus kaikkien seisossa alastomina tuomiolla!

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Kolminaisuus on yksi Jumala. Ei niin, että Isä olisi tullut Pojaksi tai Poika

olisi Isästä lähtenyt ilmiö, vaan kumpikin on itsenäinen olemus, ja minä kunnioitan Jumalaa kolmena Valona iankaikkisesti.

Nyt - - Jumalansynnyttäjälle

Jumalansynnyttäjän esirukouksien tähden ota, oi Jumala, meidän rukouksemme vastaan ja vuodata ylhäältä kaikkien päälle auliit armosi ja anna kansallesi rauha!

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen Häntä iankaikkisesti.

Katabasia, 8. säv.:

Enkelit ja taivaat, / kiittäkää kunnian valtaistuimella olevaa sekä alati ylistettävää Jumalaa, / veisatkaa Hänelle / sekä suuresti ylistäkää Häntä // kaikkina aikoina!

9. veisu. 8. säv. Irmossi

Lainantajalle vuorella tulessa ja orjantappurapensaassa / edeltä ilmoitettua / ainai-sesta Neitseestä meidän, uskovaisten, pelastukseksi syntynyttä Poikaa // me kiitosvirsin herkeämättä ylistämme.

Troparit

Sinä kuulit, sielu, Tuomarin edeltäpäin ilmoittaneen ja opettaneen maailman lopun ajasta. Valmista siis tekosi poislähtöön, ettei Jumala heittäisi sinua kelttomana pois luotaan.

Oi sielu, opi viikunapuusta tuntemaan loppu: kun se aukaisee lehtensä ja versoo oksia, on sadonkorjuun aika. Kun näet sen, tiedä, että loppu on ovella.

Kuka muu tuntee Isän kuin Sinä, ja kuka muu kuin Sinä tuntee hetken ja päivän? Sinulla, Kristus Jumala, ovat kaikki viisauden aarteet.

Kirjat avataan, kun valtaistuimet paikoilleen pannaan, teot paljastetaan kaikkien seisoessa alastomina tuomiolla, eikä yhtään todistajaa tai syyttäjää ole tarpeen, sillä Jumalan edessä kaikki paljastuu.

Kaikkien Herra, joka istuu kerubi-istuimella, tulee tuomiolle, rikollisen tavoin Pilatuksen eteen, kärsiäksensä kaiken, että Adam pelastuisi.

Suuri ja jumalallinen pääsiäisemme on lähellä, sillä Kristus opettaa ja edeltä kuvaa kärsimystensä kahden päivän kuluttua, jolloin Hänet kannetaan uhriksi Isälle.

Vapahtaja, seistessään ristisi juurella ja nähdessään epäoikeudenmukaisen surmaamisesi, Sinun Äitisi huusi: Voi lapseni, laskematon valkeuteni, Sinä kunni-

an Aurinko, loista kaikille valoa!

Kunnia - -.

Pyhä Ykseys, Kolminaisuus - yksi Jumaluus, Kolmiyhteinen Jumala, kolmi-persoonallinen luonto, samanarvoinen jakaantumaton kunnia, päästä sielumme vaaroista!

Nyt - - *Jumalansynnyttäjälle*

Kristus, ota Äitisi esirukous vastaan ja hänen rukouksiensa tähden anna maailmalle rauha, vahvista valtakunnan valtikat ja liitä kaikki kirkkokuntasi yhteen!

Katabasia. 8. säv.

Lainantajalle vuorella tulella ja orjantappurapensaassa / edeltä ilmoitettua / ainai-sesta Neitseestä meidän, uskovaisten, pelastukseksi syntynyttä Poikaa // me kii-tosvirsin herkeämättä ylistämme.

SUURI JA PYHÄ TIISTAI AAMUPALVELUS

Heksapsalmin jälkeen Halleluja ja *Katso, Ylkä tulee.* Sitten katismatroparit, 4. säv.:

Veljet! Rakastakaamme Ylkää; / valmistakaamme lamppumme, / että ne loistaisivat hyvillä töillä / ja oikealla uskolla, / että me, samoin kuin ne viisaat Her-ran neitseet, / valmiina menisimme Hänen kanssansa häöpitoihin, / sillä Ylkä, ol-len Jumala, antaa kaikille lahjaksi katoamattoman kruunun.

4. säv.

Papit ja kirjanoppineet / kateudesta kokosivat kamalan jumalattoman neu-vottelun Sinua vastaan, oi Vapahtaja, / ja houkuttelivat Juudaan kavaltamaan Si-nut, / ja tämä häpeämättömästi mentyään / puhui Sinua vastaan jumalattomille ihmisille / sekä sanoi heille: / Mitä tahdotte antaa minulle, / niin minä saatan Hä-net teidän käsiinne? / – Herra, pelasta meidän sielumme hänelle tulevasta tuomi-osta!

8. säv.

Juudas, mieleltään rahanahne, taipui vihaan Opettajaansa vastaan. / Hän neuvoi ja mietti petosta, erkani valosta ja vajosi pimeyteen. / Sovittuaan hinnasta hän möi sen, jonka hinta on arvioimaton. / Senpä tähden hän, kurja, saikin teos-taan kostoksi tuskallisen kuoleman hirttopuussa. / Kristus Jumala, anna meille syntimme anteeksi / ja pelasta meidät hänen kohtalostaan, / kun me rakkaudella

Sinun puhtaita kärsimyksiäsi juhlien muistelemme.

Evankeliumi Matteuksen mukaan (22:15-23:39)

Psalmi 51. Pienen ektenian jälkeen:

Kontakki, 2. säv.

Sielu, ajattele viimeistä hetkeä, / pelkää viikunapuun perikatoa, toimeliaasti kasvata sinulle annettua leiviskää; / – sinä, oi viheliäinen sielu, valvo ja huuda: / älkäämme jääkö ulkopuolelle Kristuksen häämajaa!

Iikossi

Miksi olet kevytmielinen, oi kurja sielu? Mitä kuvittelet, kun sopimattomaan aikaan olet huoleton? Miksi huolehdit ajallisesta? Viimeinen hetki on tullut ja meidät erotetaan täältä. Niin kauan kuin sinulla on aikaa, raitistu ja huuda: Vapahtajani, minä olen syntiä tehnyt Sinua vastaan! Älä katkaise minua, niin kuin hedelmättömän viikunapuun, vaan oi laupias Kristus, ole minulle armollinen, kun minä pelvolla huudan: Älkäämme jääkö ulkopuolelle Kristuksen häämajaa!

Sitten minean ja tämä Triodionin synaksario:

Pyhänä ja suurena Tiistaina muistelemme pyhän evankeliumin vertausta kymmenestä neitseestä.

Säkeitä:

Tiistaista suurin tuo esille kymmenen neitsyttä, ja lahjomattoman Tuomarin antaman voiton.

Mutta oi Kristus Ylkä, lue meidätkin yhteen ymmärtäväisten neitseitten kanssa, ota meidät valittuun laumaasi ja armahda meitä. Amen.

Munkki Kosmoksen runo

8. veisu. 2. säv. Irmossi

Kolme hurskasta nuorukaista / ei totellut hirmuvaltiaan käskyä. / Heitettyinä sen takia pätsiin / he kuitenkin tunnustivat Jumalan ja lauloivat: // Herran teot kiittäkää Herra!

Troparit

Jättäkäämme kauas pois huolettomuus ja kirkkain valoin ja veisuin ottaakamme vastaan kuolematon Ylkä, Kristus, ja huutakaamme veisaten: Herran työt

kiittäkää Herraa.

Olkoon yltäkyllin anteliaisuuden öljyä meidän sielumme astioissa, jottemme palkintoaikaamme hukkaisi sen ostamiseen, - siis veisatkaamme: Herran työt kiittäkää Herraa.

Te, jotka saitte Jumalalta leiviskän, kasvattakaa se sen antajan Kristuksen avulla kahdenkertaiseksi armon muodossa ja laulakaa: Herran työt kiittäkää Herraa.

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen Häntä iankaikkisesti.

Katabasia. 2. säv.

Kolme hurskasta nuorukaista / ei totellut hirmuvaltiaan käskyä. / Heitettyinä sen takia pätsiin / he kuitenkin tunnustivat Jumalan ja lauloivat: // Herran teot kiittäkää Herraa!

9. veisu. 2. säv. Irmossi

Kaikkein pyhin Neitsyt! / Sinä olet sijoittanut kohtuusi sijoittumattoman Jumalan / ja olet maailmalle ilon synnyttänyt. / Sinua me kiitosvirsillä ylistämme.

Troparit

Sinä, oi Hyvä, sanoit opetuslapsillesi: valvokaa, sillä ette tiedä, millä hetkellä tulee Herra, antamaan kullekin hänen tekojensa mukaan.

Sinun toisessa, peljättävässä tulemisessäsi, oi Herra, ota minut oikealla puolella olevien lampaattesi joukkoon ja jätä vaille huomiota minun monet synnintekoni.

Katabasia. 2. säv.

Kaikkein pyhin Neitsyt! / Sinä olet sijoittanut kohtuusi sijoittumattoman Jumalan / ja olet maailmalle ilon synnyttänyt. / Sinua me kiitosvirsillä ylistämme.

Eksapostilario, 3. säv.

Minä näen, oi Vapahtajani, / Sinun häämajasi kaunistettuna, / mutta ei minulla ole vaatetta siihen sisälle mennäkseni; // valista, oi Valonantaja, minun sieluni puku ja pelasta minut! (*Kolmesti*)

Kiitosstikiirat

Munkki Kosmaksen. 1. säv.

Liitelauselma: Ylistäkää Häntä Hänen voimallisista teoistansa, ylistäkää Häntä, sillä Hänen herrautensa on suuri.

Kuinka minä, kelvoton, uskaltaisin astua Sinun pyhiesi kirkkauteen? / Sillä jos minä rohkenisin mennä sisään häämajaasi, / niin vaatteeni todistaisi minua vastaan, / sillä ei se ole häävaate, / ja enkelit heittäisivät minut sidottuna ulos. / Puhdista, oi Herra, minun sieluni saastaisuus ja pelasta minut, // sillä Sinä kaikkia ihmisiä rakastat.

Liitelauselma: Ylistäkää Häntä pasunan pauhulla, ylistäkää Häntä harpuilla ja kanteleilla.

Sama uudelleen

Liitelauselma: Ylistäkää Häntä vaskirummuilla ja karkelolla, ylistäkää Häntä kiellosoittimilla ja huiluilla.

Munkki Johanneksen. 2. säv.

Sielun velttouden uneen vaivuttuani / minä, oi Kristus-Ylkä, jätin lamppuni hyveitten öljyllä varustamatta / ja ollen suruton silloin, kun on toiminnan aika, / olen tullut tyhmien neitseitten kaltaiseksi. / Herra, älä kätke minulta sydämesi laupeutta, / vaan puhdista minusta pois synkkä uni ja herätä minut valveille / sekä saata viisaitten neitseitten hääsaliisi, / jossa juhlavierasten iloisa ääni kajahtelee ja herkeämättä huutaa: // Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Liitelauselma: Ylistäkää Häntä helisevillä kymbaaleilla, ylistäkää Häntä kumisevilla kymbaaleilla. Kaikki, joissa henki on, ylistäkää Herraa!

Sama uudelleen

Kunnia - - nyt - -. Munkki Johanneksen. 4. säv.

Kuultuasi sen palvelijan tuomion, joka kätki leiviskän maahan, oi sielu, / älä kaiva maahan Jumalan sanaa, / vaan julista Hänen ihmeitensä, / että enentäisit itsessäsi armolahjaa // ja tulisit Sinun Herrasi iloon.

Suuren ylistysveisun ja ektenian jälkeen **virrelmästikiirat**

Munkki Johanneksen. 6. säv.

Tulkaa uskovaiset, asioikaamme Herralle ahkerasti, / sillä Hän jakaa palvelijoilleen rikkautta, kullekin kykynsä mukaan, / jotta jokainen meistä armon leiviskän enentäisi. / Siis Hän, joka on saanut viisautta, / harrastakoon hyviä tekoja, / toinen toimittakoon valon palvelusta, / uskovainen tehkoon Jumalan sanasta osalliseksi sellaisen / joka ei ole vielä uskon salaisuuksiin pyhitetty, / toinen taas jakakoon rikkauttaan köyhille, / sillä näin me moninkertaisesti enennämme meille uskotun pääoman / ja uskollisina armon taloudenhoitajina / tulemme arvollisiksi kokemaan Herran iloa. / Kristus Jumala, / Sinä ihmisiä rakastava, // tee meidät siihen kelvollisiksi!

Liitelauselma: Ravitse aamulla meitä armollasi, suo meille iloa ja riemua kaikkina päivinämmen. Suo meidän iloita yhtä monta päivää, kuin olet nöyryyttänyt meitä, yhtä monta vuotta, kuin olemme kovaa kokeneet. Saakoot palvelijasi nähdä sinun tekosi ja heidän lapsensa sinun kunniasi.

Herra Leon. 6. säv.

Jeesus! Kun Sinä tulet kirkkaudessa / enkelvoimien kanssa / ja istut tuomioistuimelle, / niin, oi hyvä Paimen, älä aja minua pois luotasi, / sillä Sinä tunnet oikeanpuoliset tiet, / mutta vasemmanpuoliset ovat turmion teitä. / Älä anna minun, synteihini pahoin takertuneen, / joutua kadotukseen vuohien kanssa / vaan ihmisrakkautesi tähden ota minut yhteen lampaitten joukkoon // ja pelasta minut!

Liitelauselma: Ja tulkoon osaksemme Herran, meidän Jumalamme, laupeus. Suo menestyä meille kättemme työn; niin, suo menestyä meidän kättemme työn.

Munkki Johanneksen. 6. säv.

Ylkä, ihmislapsista ihanin! / Sinä kutsuit meidät häämajaasi / hengelliselle aterialle. / Sinun kärsimyksiisi osallistumisen kautta / ota pois minulta syntieni ruma muoto / ja kaunisteltuasi minut Sinun ihanuutesi kunnian vaatteella, // ota minut osalliseksi valoiseihin pitoihin, Sinun valtakunnassasi!

Kunnia - - nyt - -. **Munkki Kosmoksen. 7. säv.**

Sieluni, katso, Herra uskoo sinulle leiviskät. / Ota ne pelvolla vastaan! / Maksa lainaajallesi velka: / jakele almua köyhille, saa Herra ystäväksesi, / jotta voisit tulla

seisomaan Hänen oikealle puolelleen, / kun Hän tulee kirkkaudessaan, / ja kuulisit Hänen autuutta uhkuvat sanansa: / palvelija, mene Herrasi iloon! / Vapahtaja, suuren laupeutesi mukaan // tee minut, synteihin eksynyt, siihen kelvolliseksi!

I JA III HETKESSÄ

Kontakki, 2. säv.:

Sielu, ajattele viimeistä hetkeä, pelkää viikunapuun perikatoa, toime-
liaasti kasvata sinulle annettua leiviskää; – sinä, oi viheliäinen sielu, valvo ja
huuda: älkäämme jääkö ulkopuolelle Kristuksen häämää!

KUUDES HETKI

Profetian tropari, 1. säv.

Vapahtaja, anna meille auliisti lukemattomat syntimme anteeksi ja suo mei-
dän, oi ainoa ylen armollinen, puhtahimman Äitisi esirukouksien tähden vapau-
tuneina tuomiosta kumartaa pyhää ylösnousemistasi!

Kunnia - - nyt - -. Sama uudelleen

Prokimeni, 6. säv.: Sillä Herran tykönä on armo, / runsas lunastus Hänen ty-
könänsä.

Liitelauselma: Syvyydestä minä huudan Sinua, Herra.

Profeetta Hesekielin kirjasta (1:21-28)

Kun olennot kulkivat, kulkivat pyörätkin; kun ne seisoivat, seisoivat nämä-
kin; kun ne kohosivat ylös maasta, kohosivat pyörät samalla kuin nekin, sillä olen-
tojen henki oli pyörissä. Ja olentojen päitten ylle hahmottui taivaanvahvuus, niin-
kuin peljättävä kristalli, kaartuen ylös niiden päitten ylitse. Ja taivaanvahvuuden
alla oli niillä siivet suorina, toisen siipi toisen siipeä kohti. Kullakin oli kaksi, jotka
sitä peittivät - kaksi, jotka peittivät sen ruumista. Ja minä kuulin niiden siipien ko-
hinan niinkuin paljojen vetten kohinan, niinkuin Kaikkivaltiaan jylinän, kun ne
kulkivat; pauhinan ääni oli niinkuin sotaleirin pauhu. Kun ne seisoivat, laskivat ne
siipensä alas. Ja kuului ääni taivaanvahvuuden yläpuolelta, joka oli niitten pään
päällä. - Kun ne seisoivat, laskivat ne siipensä alas. Ja taivaanvahvuuden yläpuo-
lella, joka oli niitten pään päällä, oli valtaistuimen muotoinen, näöltään kuin safii-
rikiveä. Ja valtaistuimen muotoisella istui hahmo, ihmisen näköinen, kohoten kor-
kealle. Ja minä näin ikäänkuin hehkovaa malmia, tulen näköistä, jota ympäröi ke-
hä ylöspäin siitä, mikä näytti hänen lanteiltansa; ja alaspäin siitä, mikä näytti hä-

nen lanteiltansa, minä näin kuin tulen näköistä, ja sitä ympäröitsi hohde. Kuin kaari, joka on pilvessä sadepäivänä, niin oli näöltään sitä ympäröivä hohde. Senkaltainen oli katsoa Herran kirkkauden hahmo.

Prokimeni, 4. säv.: Pane toivosi Herraan, Israel, / nyt ja iankaikkisesti.

Liitelauselma: Herra, minun sydämeni ei ole ylpeä, eivät minun silmäni ole korskeat.